GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., Inseracyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 175. Czwartek 1. sierpnia 1850. Rok bieżący gazety **39.**

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 20. lipca. Wyrokiem sądu wojennego skazani zostali: 1) Antoni Bodnar, właściciel gruntu i 2) Wasyl Kuczunkiewicz. chałupnik, obadwa ojcowie kilkorga dzieci, rodem z państwa Radautz w księztwie Bukowińskiem, za zatajenie broni ze względu na okoliczności łagodzące na 10-dniowy areszt, zaostrzony dwudniowym postem o chlebie i wodzie w sztokhauzie w kajdanach; 3) Lais Goldstein, rodem z Sadagóry w księztwie Bukowinie, za przekroczenie przepisów paszportowych na 8-dniowy areszt w sztokhauzie w kajdanach, a zaś 4) włościaninowi Maftey Sopko w Bobestie na Bukowinie urodzonemu, policzono odsiedziany kilkutygodniowy areszt indagacyjny za karę; któreto wyroki na dniu dzisiejszym potwierdzono i wykonano.

Z c. k. wojskowej komisyi indagacyjnej, sekcya IV.

Sprawy krajowe.

Lwów, 27. lipca. Lista pierwsza darów na wsparcie pogorzelców miasta Krakowa do komitetu pogorzeli miasta Lwowa złożonych:

Gmina lwowska 2,500 złr.; ks. arcybiskup obr. łac. 100 złr.; Boczkowski Karper 20 złr.; Książę Sapieha Leon 50 złr.; Sękowski Aleksander 50 złr.; Petrowicz Wicenty 20 złr.; Gnoiński Michał 25 złr.; Orzechowicz Jędrzej 20 złr.; Ustyanowicz Bazyli 15 złr.; Landesberger Maxymilian 15 złr.; Jabłoński Kajetan 10 złr.; Tustanowski Michał 50 złr.; ks. kanonik Kuderkiewicz 10 złr.; Schumann Franciszek 20 złr.; Fabry Michał 10 złr.; Tarnawiecki Marceli 20 złr.; Laneri Marian 5 złr.; Breuer Józef 20 złr.; Maciejowski Feliks 10 złr.; ks. proboszcz Żukowski 5 złr.; Delinowski 15 złr.; Chiliński Antoni 50 złr.; Haase superintendent 15 złr.; Lipiński Karol 10 złr.; Żelichowski Jan 10 złr.; Ducheński Roman 10 złr.; Grabiński Ksawery 10 złr.; Müller Jan 5 złr.; Gregorowicz radz. magist. 5 złr.; Sopuch Gabriel 10 złr.; Rawski Wicenty 5 złr.; Schreter Gustaw 10 złr.; Malinowski 10 złr.; Göttinger Józef 10 złr.; Ross Jerzy 10 złr.; Sidorowicz Adam 15 złr.; Hübner Fryderyk 10 złr.; Franke Feliks 10 złr.; Blumenfeld Emanuel 5 złr.; Barach Rappaport 6 złr.; Szpilczyński Józef 20 złr.; Borkowski Jędrzej 5 złr.; Turasiewicz Tomasz 10 złr.; Wiśniowiecki Tadeusz 5 złr.; Wolter Aleksander 10 złr.; Ostrowski Michał 5 złr.; Sieradzki Michał 25 złr.; Komarnicki Ludwik 50 złr.; Mańkowski Adolf 10 złr.; Majer Müntz 10 złr.; Dendor Kaźmierz 5 złr.; Piller Piotr 10 złr.; Goldbaum Osias 10 złr.; Geschoepf Franciszek 10 złr.; Lewakowski Tytus 15 złr.; Boehm Karol 10 złr.; Hoepflingen Bergendorf, prezes wydz. 10 złr.; księżna Sapieżyna Anna 50 złr.; hr. Zamojski Zdzisław 25 złr.; hrabina Borzęcka Honorata 60 złr.; hr. Tarnowski Jan 25 złr.; Nowakowski Jan 10 złr.; Komorrowa Honorata 5 złr.; Tekla Dąbska 30 złr. w monecie konwencyjnej.

Suma listy pierwszej 3,631 złr. mon. kon.

(Akt łaski najwyższej.)

Wiedeń, 28. lipca. Gazeta wiedeńska z d. dzisiejszego zawiera spis 44 osób skazanych wyrokiem sądu wojennego częścią za udział w październikowem powstaniu wiedeńskiem, częścią za zbrodnie i przestępstwa przeciw przepisom stanu wyjątkowego w Wiedniu, którym Jego ces. Mość raczył najwyższem postanowieniem z d. 27. lipca r. b. opuścić resztę kary. — W drugim spisie znajduje się 9 indywiduów, skazanych wyrokiem sądu wojennego, którym Jego ces. król. Mość połowę kary najłaskawiej opuścić raczył.

— Senzacya, jaką zrobiła dziś w mieście ogłoszona przez Wiedeńską gazetę, najwyższem postanowieniem z dnia wczorajszego amnestya dla większej części wiedeńskich politycznych więźniów październikowych, jest zupełnie pomyślna. Zapewniają, że rada gminy wiedeńskiej złoży z tego powodu u stóp tronu adres dziękczynny.

(Dekoracya.)

Wiedeń, 27. lipca. Jego c. k. Mość raczył najwyższem postanowieniem z d. 21. b. m. jenerał-audytorowi-lejtnantowi i referentowi spraw sprawiedliwości przy wojskowej komendzie krajowej w Lwowie Ignacemu Nowotny w uznaniu jego zasług nadać najłaskawiej mały krzyż orderu Franciszka Józefa z uwolnieniem od taksy.

(Depesze telegraficzne.)

Austryacka korespondencya z dnia 28. lipca zawiera następujące depesze telegraficzne:

Berlin, 27. Dzisiaj nastąpiło odwołanie pruskich pełnomocników z Frankfurtu. — Z Szlezwigu nie ma nic nowego. Flota, o której doniesiono w jednej z ostatnich depeszy telegraficznych, nie jest angielska, lecz nowa rosyjska. Giełda mało jest ożywiona.

Londyn, 24. Rząd oświadczył, że nie zaproponuje w parlamencie przedłużenia bilu dla cudzoziemców.

Z Paryża donoszą pod dniem 24. listownie, że rada ministrów za otrzymaniem angielskiej noty uchwaliła wcielenie Neufchatelu do Szwajcaryi uważać za fakt dokonany i postąpi sobie w tej sprawie zupełnie tak jak Anglia. Za prawdziwość tego podania nateraz nie ręczymy.

(Oczekiwane blizkie zniesienie stanu oblężenia. — Przedstawienie Proroka.)

Wiedeń, 27. lip. Według doniesień z bióra nowin można spodziewać się już na prawdę zniesienia tutejszego stanu oblężenia, i to w niedługim czasie. Poprzednicze środki jako to: ustawa teatralna, niektóre zmiany w ustawie drukowej, organizacya miejskiej milicyi nastąpią zapewnie nieco wprzódy. Spokojne i rozważne usposobienie mieszkańców Wiednia ułatwia ministerstwu wszelkie w tej mierze zachodzić jeszcze mogące trudności. Rozporządzenie ogłaszające zniesienie stanu oblężenia zawierać będzie ostre napomnienie dla wszystkich, którzyby nieprawem i niekonstytucyjnem postępowaniem chcieli spokojność miasta zaburzyć. Zarazem wyznaczony będzie pewny okres czasu, w ciągu którego pierwszy wystrzał alarmowy uważany ma być za powtórne ogłoszenie stanu oblężenia. Palisady z bastyonów będą zniesione, działa zatoczone, sądy wojenne rozwiązane, a niepokończone śledztwa poruczone sądom cywilnym.

— Na ostatniem przedstawieniu „Proroka" w teatrze „Kärntnerthor" widziano oprócz innych wielu znakomitych osób także w osobnej loży księcia Bordeaux i jenerała Cabrera, o którym dzienniki głosiły, iż do Neapolu odjechał. Ścisk na to przedstawienie dotąd nie ustał. (Ll.)

(Kurs wiedeński z 27. lipca 1850.)

Obligacye długu pańs. 5% — $97\frac{1}{4}$; $4\frac{1}{2}$% — $84\frac{15}{16}$; 4% — $75\frac{1}{2}$; $2\frac{1}{2}$% — $52\frac{1}{4}$. Akcye bank. 1102. Losy z 1834 r. 183; z 1839 r. $119\frac{1}{4}$. Akcye kolei półn. $114\frac{1}{4}$.

Ameryka.

(Wiadomości biograficzne o zmarłym i o teraźniejszym prezydencie Stanów Zjednoczonych.)

Zmarły 9. lipca prezydent Stanów Zjednoczonych, jenerał Zacharyasz Taylor urodził się w roku 1790, zatem zeszedł z tego świata w 60 roku swego żywota. Od 18 roku wieku swojego zostawał w służbie wojskowej Stanów Zjednoczonych. Młodsze swe lata strawił w wojnie przeciw Indyanom na moczarach Florydy i na równinach Arkansas. Właściwej popularności nabył wszakże dopiero podczas wojny meksykańskiej. Potąd jest on jedyny, który dla samych wojskowych zasług osięgnął godność prezydenta Stanów Zjednoczonych. Nie przypisując mu szczególnego talentu politycznego szanowano go jednak wysoce dla jego odwagi i uczciwości.

—„Daily News" zawiera następującą biograficzną wiadomość o teraźniejszym prezydencie Stanów Zjednoczonych: Millard Fillmore urodzony 7. stycznia 1807 jest synem dzierzawcy folwarku w Nowym Yorku. Ojciec jego nie był majętny; syn zatem nie mógł zupełnej otrzymać edukacyi, i oddano go do fabrykanta sukna w Sirimpton County na praktykę. W 19 roku życia poznał go Judge Wood, a dostrzegłszy w nim wyższe zdolności, spowodował go do obrania sobie innego zatrudnienia. Młody podówczas Fillmore był następnie przez dwa lat pisarzem u sędziego, w krótkim czasie uczynił znaczne postępy, i wyuczył się praktycznej geometryi. 1822 otworzył jako „attorney" bióro w Buffalo, hrabstwie Erie, będąc wprzód jeszcze przez czas niejaki nauczycielem. 1829 wybrano go deputowanym hrabstwa w izbie reprezentantów w Nowym Yorku, gdzie się w niedługim czasie tak wyszczególnił, iż za jego przykładem głosowano za lub przeciw. Mawiano zwykle: „Jeźli Fillmore za tem głosuje, — my także!" 1832 wybrano go do kongresu. I tu wkrótce zajaśniały jego talenta, i znajdujemy go na czele najtrudniejszych komisyi, — Committee of Ways and Means (komisya finansowa), and on Elections. 1844 był kandydatem whigów na posadę gubernatora w Nowym Yorku, lecz wówczas został w mniejszości. — Wiadomo jest zresztą powszechnie, iż teraźniejszy prezydent przewyższa •

wiele administracyjnym talentem swojego poprzednika, wszakże jaką zamyśla zachować politykę — o tem nic jeszcze nie można powiedzieć pewnego. Obawiają się, aby nie skłonił się do podwyższenia ceł. Natomiast atoli popierać on będzie jako przyjaciel pana Henry Clay bil kompromisowy, na co dawniejszy gabinet wcale nie przyzwalał. Jedna biografia amerykańska mówi o panu Fillmore jako o mężu „honest, capable and faithful to the Constitution." Własne tylko usiłowania wyniosły dawniejszego chłopca terminującego przy fabryce sukna do godności prezydenta republiki na Zachodzie. (Ll.)

Anglia.

(Sprawy parlamentu.)

Londyn, 23. lipca. Bil w kwestyi żydów odłożono do najbliższej sesyi. Izba niższa zajmuje się uchyleniem nadużyć w administracyi kraju. (Ll.)

Francya.

(Najważniejsze postanowienia ustawy o kaucyi i o stęplu.)

Numer 289 buletynu ustaw publikuje ustawę o kaucyi dzienników tudzież o stęplu pism peryodycznych i nieperyodycznych. — Zamieszczamy tu najważniejsze postanowienia ustawy w ostatecznym jej składzie.

Tytuł I. O kaucyi:

Art. 1) Właściciele dzienników albo peryodycznych pism politycznych obowiązani są złożyć do skarbu kaucyę w gotowych pieniądzach, od których procenta będą opłacane według ustawy, którą dla komisyi przyjęto. Dla departamentów Seine, Seine-et-Oise, Seine-et-Marne, tudzież Rhone postanowiona jest w następujący sposób kaucya:

Jeżeli dziennik albo pismo peryodyczne wychodzi więcej niż 3 razy na tydzień, bądź w dniach oznaczonych, bądź w poszytach nieregularnych, kaucya wynosi 24.000 franków.

Kaucya wynosi 18.000 franków, jeżeli dziennik tylko trzy razy na tydzień albo w dalszych przeciągach czasu wychodzi.

W miastach mających 50.000 albo więcej mieszkańca, wynosi kaucya dzienników wychodzących więcej niż pięć razy w tygodniu 6000 franków. Wynosi ona 3600 franków w innych departamentach a odnośnie połowę obu tych sum od dzienników i pism peryodycznych, które pięć razy w tygodniu albo w dalszych przeciągach czasu wychodzą.

Art. 3) Każdy artykuł polityczny, filozoficzny lub religijny treści w dzienniku, musi być przez autora podpisany pod karą 500 fr. a w razie powtórzenia 1000 fr. Za każdy fałszywy podpis ulegnie tak sprawca fałszywego podpisu, jako też autor artykułu i odpowiedzialny nakładca dziennika karze 1000 franków i sześcio-miesięcznemu więzieniu.

Art. 5) Jeżeli gerant dziennika albo jakiego peryodycznego pisma, które wychodzi w jakim innym departamencie nie departamentach Seine, Seine-et-Oise, Seine-et-Marne albo Rhone, za przestępstwo prasy jest obżałowany i przed sąd przysięgłych zapozwany, a przed zapadłym wyrokiem sądu przysięgłych geranci tego samego pisma na nowo zostaną obżałowani, należy połowę kwoty najwyższej prawnej kary złożyć za nowo obżałowane przestępstwo w przeciągu trzech dni po doręczeniu żałoby bez względu na podaną prośbę o kasacyę.

Art. 6) W przeciągu trzech dni po każdem osądzeniu za przestępstwo druku musi gerant dziennika zapłacić sumę, na którą jest skazany.

W przypadku podania prośby o kasacyę, musi być kwota w tym samym czasie deponowaną.

Art. 8) Jeżeli gerant nieprzedłoży kwitu uskutecznionej zapłaty w przeciągu wymienionego terminu, przestaje dziennik wychodzić, pod uniknięciem tych samych kar, jakim wychodzący bez kaucyi dziennik ulega.

Art. 10) Na dwadzieścia dni przed wyborami mogą być przylepiane i rozdawane cyrkularze i wyznania wiary, które noszą na sobie podpis kandydatów i w biurze prokuratora są złożone, bez specyalnego pozwolenia od władz municypalnych.

Tytuł II. O stęplu.

Art. 12) Od 1. sierpnia b. r. ulegają stęplowi dzienniki i pisma peryodyczne, równie jak i peryodyczne zbiory obrazów politycznych, które mniej niż dziesięć arkuszy po 25—32 kwadratowych decymetrów albo mniej niż pięć arkuszy po 50—72 kwadratowych decymetrów wynoszą. Stępel ten wynosi 5 centymów od arkusza w departamentach Seine, tudzież Seine-et-Oise, a 2 centymy od wszystkich gdzie indziej wychodzących dzienników.

Art. 13) Pisma nieperyodyczne, które traktują o przedmiotach politycznych i socyalnych, a obecnie jeszcze nie są publikowane albo przed wydaniem tej ustawy jeszcze nie dostały się na widok publiczny, muszą zapłacić stępel 5 centymów, jeżeli w jednym lub dwóch poszytach niżej trzech arkuszy o 25—32 czworobocznych decymetrach publikowane będą. Od każdych 10 kwadratowych decymetrów więcej należy 1½ centyma zapłacić. — Postanowienie to stosuje się do nieperyodycznych za granicą publikowanych pism, które przy importacyi ulegają tym samym warunkom stęplowym, co we Francyi publikowane pisma.

Art. 14) Każdy feuilleton powieściowy, który w jakowym dzienniku lub w jego dodatku wychodzi, podlega stęplowi 1 centyma od numeru. W innych departamentach nie w Seine tudzież Seine-et-Oise wynosi ten stępel tylko pół centyma.

Art. 15) Stępel służy dla wydawców pism drukowanych oraz do uwolnienia od należytości pocztowych, mianowicie stępel 5 centymów dla całego obwodu republiki, stępel 2 centymów dla departamentu, w którym pismo wyszło i dla przytykających.

Art. 17) Uwolnienie od należytości pocztowych ma ważność tylko w dniu publikacyi i tylko przy oddaniu na pocztę w miejscu druku.

Art. 18) Dodatek w dziennikach wychodzących więcej niż dwa razy w tygodniu, który nie wynosi przeszło 72 decymetrów kwadratowych, nie ulega należytości stęplowej.

Art. 23) Każda kontrawencya przeciw powyższym postanowieniom, mimo dopłaty przepisanych należytości, ulegnie karze 50 fr. za każdy niestęplowany egzemplarz. W razie powtórzenia wynosi kara za każdy egzemplarz 100 franków.

Art. 26) Istniejącym obecnie dziennikom pozwolono dla wypełnienia wyrażonych w artykule 3. i 4. obowiązków, termin dwumiesięczny. —

(Wiadomości bieżące.)

Paryż, 24go lipca. Ósma godzina wieczór. Bonapartyści i ta część Orleanistów, którzy z wyrachowania trzymają z Ludwikiem Napoleonem, wyrażają się bardzo przykro o wyborach komisyi, a chociaż dzisiejszy ostatni wybór nie wydał jeszcze rezultatu, jednak okazało się z pewnością, że ani jeden Bonapartysta do komisyi nie przyjdzie. Dotychczas najmocniej są zastępowani w komisyi legitymiści, gdyż 12 z nich weszło do niej, dzięki koalicyi z lewą stroną. Partya środkowa liczy 2 członków, stanowcza lewa strona nie ma jeszcze żadnego członka, ale jutro przejdzie zapewne pan Grevy. Jak słychać, zamyśla Creton przedłożyć znowu swój wniosek o zniesienie ustaw banicyi przeciw Bourbonom, i obiecuje sobie uzyskać teraz daleko większą liczbę głosów, gdyż będą za tem głosować lewa strona i partya środkowa dla zrównoważenia partyi Ludwika Napoleona i przywołania znowu książąt Orleańskich do kraju. Czy legitymiści są za tem, jest rzeczą bardzo wątpliwą, wszak pamiętamy jeszcze słowa, które Berryer mówił niegdyś w tej mierze z trybuny. — Oprócz 40 osób, które wczoraj przyaresztowano, uwięziono dziś znowu 11 innych indywiduów, którzy byli członkami towarzystwa, nazwanego „Nemezys." Opowiadają, że między zabranemi papierami znajdują się bardzo ważne projekta do ustawy, które będą publikowane. Policya kazała zamknąć centralną aptekę ludu, tudzież kilka innych podobnych domów, gdyż one były punktem zjednoczenia się dla demokratów. — Bardzo wielu reprezentantów wyprzedziło odroczenie, i z każdym dniem opróżniają się coraz bardziej krzesła. Skoro budżet się skończy, natychmiast się wszyscy rozjadą. — Według wiadomości z Neapolu odpłynęła już ztamtąd eskadra francuska.

(Uzupełnienie wyboru do komisyi mającej prowadzić sprawy podczas odroczenia izby. — Zgromadzenie narodowe. — Stowarzyszenie „Nemezys.")

Paryż, 25. lipca. Dziś uzupełniono nareszcie wybór członków komisyi mającej podczas odroczenia zastąpić miejsce zgromadzenia narodowego. Wybór ten odbył się z wielką trudnością; musiano jeszcze dwa razy głosować na trzech członków, których wybrać należało. Pan Grévy upadł zupełnie. Przy pierwszem głosowaniu gdzie wybrano panów Combarel de Leyval i Garnon brakowało mu tylko dwóch głosów, aby być wybranym, a panu Chambolle brakowało dwadzieścia pięć. Lecz przy balotowaniu między nimi dwoma, pan Chambolle miał dwadzieścia dwa głosów więcej i został wybrany.

Mimo tej klęski pana Grévy, komisya odznacza się jakeśmy już powiedzieli usposobieniem opozycyjnem wobec prezydenta republiki. To uznają jednomyślnie wszystkie dzienniki i wszystkie korespondencye.

W sali zgromadzenia narodowego toczyła się dalsza dyskusya nad budżetem. Zajmującą była debata nad kwestyą szkół sztuki i rzemiosł. Komisya budżetu, wierna swojej antypatyi przeciw wszelkim zakładom naukowym, zaproponowała redukcyę kredytów przeznaczonych na te zakłady. Minister poparty lewą stroną zbił referenta, pana Berryer i spowodował odrzucenie redukcyi. Aresztowanie kilku członków tajnego towarzystwa nazwanego „la Nemésis" pociągnęło za sobą skonfiskowanie licznych dokumentów, jako to: dekretów, projektów ustaw, planów organizacyi społecznej itp. Te dokumenta są jawnie wypływem chorobliwej wyobraźni. Nie są one oznaką namiętności politycznej, ale głupoty i formalnego pomieszania zmysłów, i gdyby partya demagogiczna częstokroć już niebyła dowiodła, iż niemaż projektu śmiesznego i niedorzecznego, któryby się niebył wyrodził w jej łonie, tedyby sądzić można, że te dokumenta są raczej żarcikami karnawałowemi, a niżeli dziełem konspiracyi. (Ind.)

Włochy.

(Sprawa pożyczki. — Subskrypcye w Sardynii.)

Turyn, 21. lipca. Rada ministeryalna nie powzięła jeszcze stałego postanowienia względem zaciągnienia pożyczki. Jedni życzą sobie ze względu na korzyści aliansu angielskiego, poruczyć wydanie kuponów domom londyńskim, gdy tymczasem minister finansów rozpoczął już z baronem Rothschildem w tej mierze negocyacye. — Upewniają nawet, iż minister otrzymał był ze strony domu tego bankowego zapewnienie wprzódy nim jeszcze wniósł w izbie projekt nowej pożyczki 105 milionów. — W Sardynii przystępują teraz do dwóch subskrypcyi wcale sprzecznych co do dążności swoich. Jedna na pomnik dla ministra Siccardi liczy już 40,000 akcyi po 25 centymów, druga dla zakupienia pastorału dla biskupa Franzoni zebrała potąd 6000 lirów.

(Wiadomości potoczne z różnych miast włoskich.)

Turyn, 22. lipca. Dziennikom „Avvenire i Carroccio“ wytoczono proces za umieszczenie socyalistycznych artykułów. — Pod Alesandria stanąć ma obóz wojskowy. Król. paropływ „Tripoli“ zajął się w podróży do Cagliari, pożar jednak ugaszono wcześnie. Rząd miał przyzwolić roczną pensyę 3600 franków dla przewodźcy insurgentów Garibaldego. — Zawikłani w procesie oszukańca Grignaschi księża podali rekurs przeciw wyrokowi jaki dla nich wypadł z pierwszej instancyi. A że prokurator państwa również rekursował, zatem kara może jeszcze być w drugiej instancyi zaostrzona.

Rzym, 19. Z 13 młodych ludzi, których przydybano przy występnem przyrządzaniu palnych materyałów uwolniono 5 od kary, 8miu zaś skazano na 20 lat do robót przymusowych.

Neapol, 16. Vicomte d'Arlincourt otrzymał od króla wielki krzyż orderu św. Franciszka. (Oest. Cor.)

(Ostatnia poczta z Włoch.)

Turyn, 23. lipca. Minister sprawiedliwości Siccardi udał się do Courmayer, znajdujących się w dolinie Aosta uzdrawiających wód, gdzie teraz cała królewska familia przebywa, dla naradzenia się z królem względem kilku projektów do ustawy, które przyszłym izbom przedłożone być mają. — Podczas gdy przeważna liczba municypalności piemonckich oświadcza przyczynić się do pomnika pana Siccardi, robi również znaczne postępy rozpisana w Rzymie subskrypcya, z której przychodu ma być kupiony złoty kielich i darowany arcybiskupowi Franzoni. Małżonce bawarskiego posła w Rzymie, hrabinie Spaur polecono, jak słychać, doręczenie tego daru. — Dnia 24. będzie wytoczony publicznie przed kratkami okręgowego sądu w Vigevano proces przeciw naczelnikom zaszłego na dniu 3. maja z. r. ruchu w Cassolo. — Z niewiadomej dotąd przyczyny nastąpiła dzisiaj explozya w rządowej fabryce kapslów strzelniczych. Wybuch zniszczył prawie całą budowlę, jednak jeden tylko urzędnik, który właśnie był obecny, utracił przytem życie. Zrządzoną szkodę podają na 7—10,000 franków.

Florencya, 18. lipca. Uchodzący za ministeryalny dziennik „Conservatore Constituzionale“ zawiera wymierzony przeciw wychodzącemu w Genuy dziennikowi „Corriere Mercantile“ artykuł, w którym oświadcza, że między Toskanią a Austryą niezawarto jeszcze dotychczas żadnego cłowego ani handlowego traktatu, że zachodzi wielka różnica między obradami a nieodzownemi uchwałami, że przeto podanie dziennika Corriere równie jest pospieszne jak prawdziwe, że Toskania będzie umiała bronić swej autonomii i niepodległości.

(Ambasador hyszpański. — Eskadra francuska.)

Neapol, 17. lipca. Hyszpański ambasador przy dworze tutejszym, hrabia Rivas, zapewnie nieprędko powróci na posadę swoją. Ztąd udał on się najpierw do Rzymu, a statek parowy „La Castilla“ odesłał tymczasem do Alicante, aby księciu Walencyi, jenerałowi Narvaez, zdał sprawę o stosunkach tutejszych, i dalszej instrukcyi od niego zażądał. O ile nam się zdaje, nieprzyjdzie pomiędzy dworami temi wcale do formalnej scysyi dyplomatycznej, ponieważ hrabia Rivas w całej tej sprawie małżeńskiej tylko przeciw formalności wykroczył, co jednakże bardzo łatwo naprawionem być może. Nasz dwór przestrzega ściśle należące się królowej Izabelli względy, a hrabina Montemolin niemyśli wcale, jak to utrzymują niektóre dzienniki, tytułować się „królową Hyszpanii i Indyi,“ chociaż nawet małżonek jej podług podpisanego w Ceserta przez wielkiego kanclerza kontraktu ślubnego tytuł ten przyjął. — Mówią, że eskadra francuska dla tego tak spiesznie opuściła zatokę naszą, ponieważ kazano jej udać się do Tunetu i opierać się tam flocie tureckiej w razie, gdyby tam ze strony Turcyi chciano przeciw Achmet Bejowi z jakąkolwiek groźbą wystąpić. (Ll.)

Niemce.

(Wiadomości bieżące z Mnichowa.)

Mnichów, 22. lipca. Pożegnanie sejmu było dziś przedmiotem narady kilkugodzinnego posiedzenia rady ministeryalnej i wysłano je jeszcze dziś wieczór do króla bawiącego w Akwisgranie. — Bezpośrednio po odebraniu tej depeszy powróci król do Mnichowa. Deputowani korzystają z wolnych dni aż do uroczystego zamknięcia izb, robiąc wycieczki w góry. Dzień zamknięcia izb jeszcze nie jest oznaczony.

Słychać z pewnością, że rząd bawarski odmówił ratyfikacyi prusko-duńskiego traktatu pokoju i sprawę tę odesłał do pełnomocników frankfurckich.

Rząd zwrócił uwagę swoją na festyny śpiewaków; reskryptem ministra spraw wewnętrznych polecono władzom policyjnym w tej mierze ostry nadzór i ostrożność w udzielaniu pozwolenia. (D.R.)

(Rozporządzenia.)

Karlsruhe, 23. lipca. Ostatni numer rządowego dziennika ogłasza przydłużenie stanu wojennego i sądu doraźnego na dalsze cztery tygodnie.

Względem juryzdykcyi, której podlegać mają wojska badeńskie stojące w Prusiech, wyszły także najnowsze rozporządzenia. — Dla wszystkich osobistych zaskarżeń przeciw wojskowym do tych korpusów należącym jest przynależnym sądem badeński audytoryat głównego sztabu, mający siedzibę swoją w Berlinie, jeżeli skarżący nie przenosi udać się do juryzdykcyi cywilnej oskarżonego.

Dnia 20. b. m. był tu w przejeździe do Havre Enno Sander tak zwany minister wojny w Rastadt podczas rewolucyi, jadący obecnie do Ameryki. Poprzednio uwieziony w Heidelbergu, skazany był na siedmioletnie więzienie; karę tę jednak darował mu rząd tutejszy pod warunkiem, aby wyemigrował do Ameryki. (D.R.)

(Z widowiska wojny.)

Kiel, 26. lipca. Wczoraj o trzeciej zrana uderzyli Duńczykowie z wielką przewagą na całą naszą linię i wyparli ją popołudniu z pozycyi pod Idstedt. Nasza armia stoi w południowej stronie Szlezwigu, który Duńczykowie o pół do dziewiątej zajęli. — Główna kwatera Willisena jest Rendsburg.

Strata na obu stronach jest wielka. Zabraliśmy 300 jeńców. Armia biła się walecznie. Duch jest nieosłabiony. Zbywa na oficerach i podoficerach.

Walka w tym dniu zaczęła się już o pół do czwartej zrana; 24. wieczór wyruszyła jeszcze ostatnia polna baterya z Rendsburga, aby brać udział w walce. — Nadesłana dziś z 26. depesza telegraficzna z Rendsburga donosi, że Duńczykowie w 26.000 ludzi zajęli skoncentrowane stanowisko w okolicy Sehstedt.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 25. lipca.)

Met. Austry. 5% — $82^{7}/_{8}$; $4^{1}/_{2}\%$ $73^{1}/_{4}$. Akcye bank. 1252. Sard. $33^{1}/_{4}$. Hyszp. 3% — $32^{15}/_{16}$. Polskie 300 — 137; 500 — $81^{5}/_{8}$.

Prusy.

(Konferencya duńskiego posła szambelana Bielcke z ministrem spraw zewnętrznych baronem Schleinitz.)

Berlin, 26. lipca. Dnia 23. lipca, jako w dzień kończącego się terminu, stypulowanego dla ratyfikacyi Duńskiego pokoju, udał się urzędownie sprawujący tu duńskie interesa szambelan Bielcke do ministra spraw zagranicznych barona Schleinitz z zapytaniem, w jakim stanie zostaje sprawa ratyfikacyi. Zaraz nazajutrz otrzymał w bardzo grzecznej formie odpowiedź: Że rząd ubolewa nad tem, iż zastrzeżone przyzwolenie pokoju napotyka u niektórych rządów federacyi niemieckiej z formalnych względów trudności; dotychczas nastąpiła tylko ratyfikacya ze strony Prus, Hamburga i Oldenburga w sposób formalny, ratyfikacye zaś od Baden, Meklenburg-Strelitz i Bremen są już oznajmione, i temi dniami nastąpią; rząd spodziewa się, że usunie także wynurzone przez pojedyńcze rządy obawy, ale w tym celu prosi o przedłużenie terminu ratyfikacyi znowu na trzy tygodnie. Pan Bielcke oświadczył, że względem tego ostatniego punktu nie ma dostatecznych instrukcyi, i dla tego zastrzegł sobie później na to odpowiedzieć.

(Kurs giełdy berlińskiej z 27. lipca.)

Dobrowolna pożyczka $106^{1}/_{2}$. Oblig. długu państ. $86^{1}/_{8}$. Akcye bank. 98. Pol. listy zast. $95^{3}/_{4}$. Pols. 500 — 81.; 300 — $139^{3}/_{4}$; Frydrychsdory $13^{1}/_{12}$. Inne złoto za 5 tal. $11^{5}/_{8}$.

Dania.

(Proklamacya.)

Kopenhaga, 25. lipca. Z rozkazu Jego Mości króla Szwedzkiego wydano następującą proklamacyę:

„Ponieważ królowie Danii i Prus zawarli pokój pomiędzy Danią i rzeszą niemiecką, a w skutek tego wojska szwedzkie ustąpią z północnej części księstwa Szlezwickiego, przeto postanowił Jego król. Mość jenerał-majorowi v. Malmborg i pułkownikowi hrabiemu Essen, dowódzcom wojsk tych, wyrazić najwyższe ukontentowanie Swoje ze względu na gorliwość i roztropność, jakiej dowiedli w wypełnieniu tak trudnego zadania, jako też wszystkim oficerom i szeregowcom ze względu na ich karność wojenną, odwagę i godne pochwały tak w czasie służby jako też poza służbą postępowanie ich, przezco przyczynili się bardzo do utrzymania powagi wojska szwedzkiego tak w ojczyźnie jako też zagranicą, i o czem tak zaszczytnie wspomina pismo król. duńskiego ministerstwa wojny do naczelnego komendanta król. szwedzkiej armii okupacyjnej.“

Sztockholm, 18. lipca 1850.

Z rozkazu królewskiego: Hohenhausen. Löwen.

Turcya.

(Wiadomości z Bośnii i z Bulgaryi. — Wiadomości potoczne z Konstantynopola.)

Konstantynopol, 14. lipca. Doniesienia z Bośnii i z Bulgaryi coraz pomyślniejsze. Mimo niezliczonej liczby pism i druków rozsianych w obu tych prowincyach nie postąpiła rewolucya wcale, i nieodniosła żadnych korzyści. 15go czerwca przybył Omer Basza do Pristina; 17go wyruszyła do Bosna Seraj przednia straż jego, składająca się z 2 batalionów piechoty, 2 szwadronów jazdy i 6 dział. Kierunek tej wyprawy wewnątrz Bośnii jasnym jest dowodem, iż w Bulgaryi przywrócony już pokój, a jeźli Omer Basza udał się tymczasem do Nissa, to jedynie tylko dla przeglądu tamtejszej załogi. Ztamtąd odjeżdża wprost do Trawnika, gdzie dla lepszego bezpieczeństwa myśli skoncentrować 15 batalionów piechoty, 12 szwadronów kawaleryi i 30 dział. Przed odjazdem swoim do Pristina (19. czerwca) przyjmował bośniańską deputacyę, na której czele znajdował się stary Derwicz Bej. Chrześcianie bośniańscy obrządku rzymskiego oświadczyli Omer Baszy jako mianowanemu namiestnikowi w. porty szczerą swą uległość, obowiązując nadto przyłożyć się czynem do przywrócenia prawowitej władzy.

W Konstantynopolu nie wydarzyło się nic ważnego. Rozkazem w. sułtana z 13. lipca mianowano dotychczasowego gubernatora z Ajdin, Jakóba Baszę gubernatorem w Saloniki; poprzednik jego na tej posadzie, Riza Basza, spodziewany jest tutaj jak mówią dla styranego zdrowia. 10go doznano tu o godzinie 5 zrana lekkiego wstrzą-

śnienia ziemi w kierunku od północy ku południowi. Ajent grecki przy dworze tureckim p. Delijanni, odjechał dzisiaj na pokładzie paropływu „Tancred" do Grecyi. Podczas jego nieobecności sprawować będzie interesa poselstwa p. Soutzo. „Ramazan" rozpoczął się. W Dardanelach dano na znak rozpoczęcia tego postu 21 wystrzałów działowych. Na obszernym placu Bajadzid przed bramą ministerstwa wojny budują kiosk wspaniały, gdzie w. sułtan zabawiać się będzie przez ciąg ramazanu. (Oest. Cor.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie z dnia 31. lipca.)

Lwów. Na naszym dzisiejszym targu sprzedawano korzec pszenicy po 16r. 28k.; żyta 12r. 1k.; jęczmienia 9r. 52k.; owsa 7r. 7k.; hreczki 9r. 15k.; kartofli 3r. 45k.; — cetnar siana kosztował 2r. 26k.; okłotów 1r. 18k.; — za sąg drzewa bukowego płacono 32r. 30kr.; sosnowego 23r. 45k. w. w. Krupy, mąka i reszta drobnej sprzedaży w cenach dawniejszych.

Kurs lwowski.

Dnia 1. sierpnia.

W monecie konwencyjnéj.	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	27	5	30
Dukat cesarski	5	28	5	31
Półimperyał zł. rosyjski	9	25	9	28
Rubel śr. rosyjski	1	49	1	50
Talar pruski	1	40	1	41
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	21	1	22
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	98	28	98	43
Galicyjskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	98	40	99	10

(Kurs wekslowy wiedeński z 27. lipca.)

Amsterdam $160\frac{1}{2}$ p. 2. m. Augsburg $116\frac{3}{4}$ p. uso. Frankfurt $116\frac{1}{2}$ p. 3. m. Genua 135 p. 2. m. Hamburg $169\frac{3}{4}$ l. 2. m. Liworno 115 p. 2. m. Londyn 11.35 p. 3. m. Medyolan — —. Paryż 137 p. 2. m. Agio dukata ces. 21. Napoleondor. 9.22. Szufryn. 16.5. Agio srebra 16.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. lipca:

Pora	Barometr wmierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'' ''' ''''				
6 god. zr.	28 0 4	+16,5°	+23,5°	zachodni	jasno ⊙
2 god. zr.	28 0 3	+23,5°	+15°	połud.-zachodni	poch. „
10 g. w.	28 0 9	+17°		zachodni	„

O godzinie 4tej z południa burza i mały deszcz.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. lipca. P. Czechowicz Aleksander, z Pilip.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. lipca. Hr. Dunin Borkowski, do Czortkowa. — Hr. Dzieduszycki, do Zborowa. — PP. Niezabitowski Napoleon, do Nakła. — Głogowski Gustaw, do Żółkwi.

TEATR.

Dziś: Pierwszy występ gościnny pana Nestroy w komedyach własnych: **„Der Zerrissene"** i **„Tritschtratsch."**

Jutro: opera niem. **„Die Musketiere der Königinn."**

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY
stanu galicyjskiéj kasy oszczędności
z dniem 31go lipca 1850.

Stan wkładek pieniężnych z dniem 1. lipca 1850		złr. 1.869.130 kr. 40 den. 3
Od 1. do 31. lipca 1850 włożyło 618 stron	złr. 93.875 kr. 15 den. 2	
„ „ „ wypłacono 972 stronom	— 88.985 — 1 — 1	
a zatem przybyło		— 4890 — 14 — 1
Stan wkładek pieniężnych z dniem 31. lipca 1850		— 1.874.020 — 55 — —
Kapitał galicyjs. instytutu ciemnych (w osobnym rachunku)		— 3.955 — 42 — 2
Ogół		— 1.877.976 — 37 — 2

Na to ma Zakład na dniu 31go lipca 1850:

a) na hypotekach	złr. 1.579.620 kr. 14 den. -
b) w zastawach na śrebra i t. d.	— 32.033 — 21 — -
c) w wekslach eskontowanych	— 18.500 — — — -
d) w galicyjskich listach zastawnych	— 214.200 — — — -
e) w gotowiźnie	— 123.250 — 56 — 2
razem	— 1.967.604 — 31 — 2
Potrąciwszy powyższą stronom należącą się sumę	— 1.877.976 — 37 — 2
Okazuje się przewyżka w sumie	— 89.627 — 54 — —

W którąto sumę wchodzi prowizya od 1. lipca 1850 stronom się należąca, tudzież prowizya z pożyczek na hypoteki i z innych interesów pobrana, fundusz własny Zakładu, koszta utrzymania i zysk.

We Lwowie dnia 31. lipca 1850.

Od Dyrekcyi galicyjskiéj kasy oszczędności.

Kazimierz Krasicki, Naddyrektor zastępca.

S. Krawczykiewicz, Dyrektor.

Życzeniem jest odsłonić w tych dniach zrestaurowaną wieżę ratuszną lwowską, przygotowania wszelkie po temu już poczyniono, wczoraj wyciągnięto słup i dzwony, chodzi tylko o wzniesienie i zawieszenie ozdób powietrznych nad wieżą. W całości swej będzie kształtem wcale okazalszą niż przedtem, bo i sama jest nierównie wyższą, wierzch jest ozdobniejszy a przenajmniej szczególniejszy. W miejsce dachu dano przykrycie płaskie z galeryą podobną starożytnym krużgankom, a z pośrodka płaszcza tego wznosić się będzie słup znacznej wysokości o dwóch nad sobą poddaszach, zawieszonych nad nim w niejakim od siebie odstępie, gdzie umieszczone zostaną w powietrzu po obu stronach w krzyż dwa dzwony zegarowe. Z naddasza wystrzela w górę iglica wysoka, które zdobić będzie złocona bania, 6 stóp w obwodzie; a znad bani dalej w górę idzie długa strzała z lewkiem w ogniu złoconym, a w pewnej odległości nad nim orzeł dwułbitny cesarski. Całość przedstawia widok oku przyjemny i wdzięczny, i zapowiada więcej dogodności przed wieżą dawniejszą już tem samem, że jest wyższa i stróżom dozwala mieć szerszy okręg miasta na oku, potem iż donośniejszy będzie odgłos dzwonu i godzin, a wystawienie chorągwi pod banią z każdej strony będzie mogło być naraz widziane. —

Dawno nie wspominaliśmy nic o teatrze naszym; ustawał u innych zapał odwiedzania teatru, ustawały i nam chęci wypisywania tych uczuć i wynurzeń duszy, jakie tylko przy licznem zgromadzeniu w obec przedstawianej sztuki objawiać się zwykły. Nie było nigdy zamiarem naszym, bawić się rozbiorem artystycznym sztuki; bez powołania literackiego dzieliliśmy jedynie uczucia, radość, wesołość, smutek i żale zgromadzenia, i dla pamięci skreślamy po słówku to, co i jak się nam wrażało, w chęci, ażeby z czasem w wspomnieniu uobecnić sobie, jaki bywał własny nasz stan duszy i usposobienia nasze przed laty. Czyniliśmy to w przekonaniu, iż nie samą przyszłością człowiek żyje, ale iż pod lata bywają pory, gdzie rozpamiętywanie wrażeń ukrytych w zasobie bywa rozrywką w samotności, czasem i pociechą w chwilach przykrzejszych. Ale gdy się koło zgromadzenia ścieśniać zaczęło, ścieśniały się i nam wzory życia publicznego, a iż nie godzi się dawać świadectwa tylko na dobre, woleliśmy milczyć, niż codziennie ubolewać, że się nam szczupła widok objawu publiczności, co jednak usprawiedliwia wiosenna i letnia pora zwykle mało przychylna wystawom teatralnym. Teraz nastąpiły ferye w teatrze, lecz mamy nadzieję, że z utęsknieniem powitamy scenę za kilka tygodni.

Główny Redaktor **M. Srzeniawa Sartyni.** Z c. k. galic. Drukarni rządowéj.